

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205270
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819205270.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Vílágiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobkyne Z. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX K., právne zastúpená advokátkou JUDr. Jana Šepeľová, so sídlom Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, proti žalovanému K., B., so sídlom S. X/C. XXX XX C. - Z. Q., P.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátkou Mgr. Hana Kulíšková, so sídlom Klariská 7, 811 03 Bratislava, o určenie, že žalovaný nemá právo domáhať sa voči žalobkyni uspokojenia svojej pohľadávky, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Csp/115/2019-169 zo dňa 06. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku III. o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia.
- II. Zrušuje rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v tejto časti konanie zastavuje.
- III. Vo zvyšnej časti rozsudok zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný nemá právo domáhať sa voči žalobkyni uspokojenia svojej pohľadávky na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX zo T. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX
  - II. Súd žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamietla.
  - III. Súd zamietla návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 16.10.2018, č.k. 7Csp/104/2018.
  - IV. Stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 3 ods. 3, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

účinného v čase uzatvárania zmlúv, § 137 psím. c), § 335 ods. 3, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd určil, že žalovaný nemá právo sa voči žalobkyni domáhať uspokojenia svojej pohľadávky zo T. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.03.2018 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným. Vo svojej písomnej žalobe uviedla, že dňa 28.03.2018 so žalovaným uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 5.000,- Eur. V ten istý deň bola medzi nimi uzatvorená aj Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, ako aj Zmluva o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver a Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný požiadal listom zo dňa 18.06.2018 zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu vykonávania zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Uviedla, že žalovaný jej neposkytol potrebné informácie a neoboznámil ju s prípadnými následkami uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania a súčasne žiadal o zrušenie neodkladného opatrenia. Ďalej uviedol, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur s celkovou čiastkou na zaplatenie vo výške 7.673,40 Eur, pričom žalobkyňa uhradila splátky v celkovej výške 543,81 Eur. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 7Csp/104/2018 vyplýva, že uznesením zo dňa 16.10.2018 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zároveň bola zamestnávateľovi žalobkyne uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne a samotnej žalobkyni bola uložená povinnosť podať proti žalovanému v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu vo veci použitia Dohody o zrážkach zo mzdy.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Súd ďalej dospel k záveru, že v Zmluve chýba požadovaný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nie je uvedená špecifikácia splátky, aká časť prináleží na istinu, aká časť na úroky a koľko zo splátky predstavujú prípadné poplatky. Ďalej uviedol, že v zmluve je uvedená úroková sadzba 18,34%, pričom banka v období 03/2018 pri úveroch od 1-5 rokov úročila 10,36%. Pokiaľ sa týka RPMN, tak v spotrebiteľskej zmluve je uvedených 19,22%, avšak podľa menovej kalkulačky pri úvere 5.000,- Eur a 60-tich splátkach vo výške 127,89 Eur vychádzal RPMN 19,96%. Takto sa zmluva javí ako bezúročná a bez poplatkov. V tejto súvislosti uviedol, že v danom prípade žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 5.000,- Eur, pričom žalobkyňa peniaze prevzala, ale úver nesplácala. Vzhľadom na uvedené, preto žalobu žalobkyne v časti v ktorej žiadala, aby súd určil, že žalovaný nemá právo domáhať sa voči žalobkyni uspokojenia svojej pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX zamietol. Žalobe vyhovel v časti určenia, že žalovaný nemá právo domáhať sa voči žalobkyni uspokojenia svojej pohľadávky na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.03.2018 z toho dôvodu, že táto Dohoda bola uzatvorená v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. V danom prípade mal súd za preukázané, že Dohodu o zrážkach zo mzdy nemohla žalobkyňa žiadnym spôsobom ovplyvniť. Táto Dohoda bola vopred pripravená a koncipovaná tak, že žalobkyni neostávalo nič iné, len túto podpísať, keď chcela, aby jej žalovaný poskytol úver. K návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia uviedol, že zamietol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, a to jednak s poukazom na § 335 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ako aj s poukazom na to, že tento návrh považoval za nedôvodný, pretože neodkladné opatrenie zo dňa 16.10.2018 bolo vydané s platnosťou na čas do právoplatného skončenia konania o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, aby žalovaný nemohol pokračovať v zrážkach zo mzdy žalobkyne.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobkyňa ako aj žalovaný mali v tomto súdnom konaní úspech len čiastočný.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, a to proti výrokom II. a IV.. Odvolanie právne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Poukázala na to, že súd prvej inštancie vyhovel žalobe v celom rozsahu, teda jej nárok bol uspokojený v celom rozsahu, pričom súd prvej inštancie len zmenil slovosled navrhovaného petitu. Uviedla, že podanou žalobou sa nedomáhala určenia, aby ju súd úplne oslobodil od zaplatenia dlžnej sumy žalovanému, resp. aby súd vyslovil, že žalovaný sa nemá právo žiadnym spôsobom domáhať uspokojenia svojej pohľadávky. Ako vyplýva z jej vyjadrení a prednesov, domáhala sa uloženia povinnosti

zdržať sa výkonu práva z konkrétnej dohody o zrážkach zo mzdy a v žiadnom zo svojich vyjadrení nenapádala existenciu, či platnosť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň poukázala na aplikačnú prax súdov, že petit žaloby sa nemusí doslovne zhodovať s výrokovou časťou rozhodnutia, a to ani vtedy, ak sa žalobe v plnej miere vyhovuje. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil nárok, ktorého sa podanou žalobou domáhala, teda výrok II. je nesprávny. Zároveň poukázala na pojednávanie konané dňa 07.10.2019, kde jej právna zástupkyňa uviedla, že sa žalobkyňa nebráni uhradiť žalovanému dlžnú sumu, avšak žiada, aby žalovaný nemal právo domáhať sa uspokojenia pohľadávky voči nej na základe dohody o zrážkach zo mzdy. S poukazom na uvedené mala za to, že jej žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu. Žiadala, aby odvolací súd vypustil z výrokovej časti výrok II. a zrušil výrok IV. a priznal jej voči žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaný, a to proti výrokom I., III. a IV.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p.. K porušeniu práva na spravodlivý proces uviedol, že mu bola odňatá možnosť efektívne konať pred súdom, pretože neboli určené sporné a nesporné skutkové tvrdenia medzi stranami, aké dôkazy budú vykonané a aké nie a rovnako nebolo uvedené ani predbežné právne posúdenie, čím spôsobil vydanie prekvapivého rozhodnutia. Vo vzťahu k uvedenému mal za to, že uvedené súdne konanie preto nemožno hodnotiť ako spravodlivé a predvídateľné, a preto nemôže odôvodnenie rozsudku obstať v teste predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu videl aj v arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti výroku I., pričom odôvodnenie uvedené v bode 25. a 27. odôvodnenia je nielenže skutkovo nesprávne, ale najmä na základe dlhodobou ustálenou judikatúrou aj nepreskúmateľné, pretože nie je zrejmé, na základe akých skutkových záverov dospel súd k záveru, že v zmluve absentuje náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to vymedzenie špecifikácie splátok. Poukázal na to, že takáto požiadavka je obsiahnutá v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu vyhlásenia rozsudku, avšak nie je obsiahnutá v zákone účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd prvej inštancie mal tak preskúmať zmluvu výlučne na základe zákona platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, preto ide o zjavne arbitrárne a svojvoľné rozhodnutie, ktoré nemá oporu v právnych predpisoch a ani v ustálenou judikatúre. Zároveň mu nebolo zrejmé ani to, výsledkom akej úvahy bolo odôvodnenie v časti úrokovej sadzby, hodnoty RPMN a neplatnosti Dohody. K výške zmluvných úrokov uviedol, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodpovedal v čom je uvedená informácia dôležitá a ako formovala jeho názor, pričom za uvedenej situácie je zrejmé, že nemožno porovnávať úrokové sadzby bankových subjektov s nebankovými subjektmi. K hodnote RPMN uviedol, že súd prvej inštancie poukázal na akúsi menovú kalkulačku, ktorá však nie je relevantným podkladom pre jeho rozhodnutie, pričom poukázal na ním predložený dokument označený ako „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov“, s ktorým sa však súd prvej inštancie žiadnym právne relevantným spôsobom nevyporiadal. Mal za to, že hodnota RPMN je v zmluve uvedená správne. K neplatnosti Dohody uviedol, že závery súdu prvej inštancie sú v logickom rozpore s predloženými dôkazmi a v nesúlade s právnymi predpismi SR. Na základe uvedených skutočností mal za to, že došlo k závažnému porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces a k porušeniu základnej zásady civilného procesu. Záverom poukázal na to, že súd prvej inštancie na jeho argumentáciu nereagoval a bez akéhokoľvek zdôvodnenia rozhodol v kontraste s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, ktoré už predtým posudzovali úplne rovnakú vec - platnosť formulárovej zmluvy a dohody ako celku. K námietke nesprávnych skutkových zistení uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne interpretoval skutkový stav v predmetnom súdnom konaní, pričom mal za to, že nesprávne skutkovo zistil absenciu špecifikácie splátok úveru v zmluve, úrokové sadzby, výšku RPMN a s tým súvisiace určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ako aj záver o určení, že dohoda je neplatným právnym úkonom. K námietke nesprávneho právneho posúdenia uviedol, že na základe predložených dôkazov možno hodnotiť, že súd postupoval v príkrom rozpore s ustanoveniami C.s.p., pri posudzovaní zmluvy postupoval v rozpore s príslušnými právnymi predpismi, ako aj Ústavou SR, nakoľko aplikoval právny predpis, účinný v čase vyhlásenia rozsudku a nie v čase uzatvorenia zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku I. tak, že žalobu žalobkyne aj v prevyšujúcej časti zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, zároveň žiadal, aby odvolací súd výrok III. rozsudku zmenil a zrušil neodkladné opatrenie. V prípade, ak by odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvod na postup podľa § 388 C.s.p., potom žiadal odvolací súd, aby výrok I. a III. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a odvolanie žalovaného je dôvodné čiastočne, len čo do výroku I..

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

12. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. Odvolací súd mal po preskúmaní napadnutého rozsudku za to, že došlo k naplneniu toho odvolacieho dôvodu, pretože z odôvodnenia nevyplýva na základe ktorých konkrétnych skutočností a akej úvahy dospel súd prvej inštancie k naplneniu dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, teda svoje rozhodnutie zaťažil nepreskúmateľnosťou.

13. Žalobkyňa namietala, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takáto iná vada v posudzovanom spore nebola zistená.

14. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne

nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka bola naplnená, a to vo vzťahu (i) k zisteniu okolností, ktoré mali mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, (ii) k zisteniu okolností na základe ktorých došlo k zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti a tiež (iii) vo vzťahu k výroku o trovách konania.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu spisu vyplýva, že rovnako došlo k naplneniu aj toho odvolacieho dôvodu, a to vo vzťahu k právnomu posúdeniu zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo vzťahu k posúdeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, kedy súd prvej inštancie síce použil správny právny predpis, avšak v nesprávnom znení účinnosti.

16. Podľa § 333 C.s.p., neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

17. Podľa § 334 C.s.p., súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

18. Podľa § 216 ods. 1 C.s.p., súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

19. Podľa § 216 ods. 2 C.s.p., súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

20. Odvolací súd sa najprv zaoberal odvolaním žalovaného čo do výroku III. napadnutého rozsudku.

21. V priebehu prvoinštančného konania sa žalovaný domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd prvej inštancie zrušil nariadené neodkladné opatrenie. Súdom prvej inštancie však odmietol vyhovieť uvedenému návrhu, a to s poukazom na jeho nedôvodnosť. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevylučuje, že o právach a povinnostiach sporových strán o neodkladnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery strán sporu, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd sporových strán, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu.

22. Neodkladné rozhodnutia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môžu byť kedykoľvek na návrh zrušené (zhodne judikatúra Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 46/2013). Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

23. V konaní o zrušení neodkladného opatrenia súd skúma, či došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Zákonným dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia je tak zmena tých pomerov, ktoré oproti stavu rozhodujúcemu v čase jeho nariadenia boli relevantné pre jeho nariadenie. Z uvedeného potom a contrario vyplýva, že existencia/trvanie týchto dôvodov vytvára zároveň zákonnú prekážku brániacu tomu, aby sa, či už ex offio alebo na návrh, začalo konanie o zrušení neodkladného opatrenia.

24. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd má za to, že aj naďalej trvajú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Z vyjadrení žalovaného ako ani z obsahu jeho odvolania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu zákonných pomerov, pre ktoré došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, preto neboli splnené zákonné podmienky pre zrušenie neodkladného opatrenia.

25. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok v napadnutom výroku III. ako vecne správny potvrdil.

26. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolaním žalobkyne čo do výroku II. napadnutého rozsudku. Z obsahu nielen samotného odôvodnenia, ale ani z obsahu podanej žaloby, či ďalších vyjadrení žalobkyne uskutočnených v priebehu prvoinštančného konania nevyplýva, že by sa táto domáhala aj vyslovenia toho, že žalovaný nemá právo domáhať sa voči nej uspokojenia svojej pohľadávky vyplývajúcej z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Z uvedeného tak vyplýva, že súd prvej inštancie prekročil žalobný petit žalobkyne, keď výrokom II. rozhodol o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Súd prvej inštancie tak konal v rozpore s § 216 ods. 1 C.s.p. upravujúcim viazanosť súdu žalobným návrhom žalobcu, teda z jeho strany došlo k porušeniu zásady iudex ne eat petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán). Z uvedeného dôvodu tak možno prisvedčiť odvolaniu žalobkyne smerujúcemu voči výroku II. rozsudku, pretože v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neboli splnené procesné podmienky na rozhodnutie v tomto smere.

27. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v tejto časti konanie aj zastavil.

28. Odvolací súd sa napokon zaoberal odvolaním žalovaného čo do výroku I. rozsudku, ako aj odvolaním oboch sporových strán, čo do výroku IV. napadnutého rozsudku.

29. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

30. Z obsahu odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaný nemá právo domáhať sa voči nej uspokojenia pohľadávky, a to na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Uvedenému návrhu vyhovel súd prvej inštancie v celom rozsahu, s čím však nesúhlasil žalovaný majúc za to, že rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné. Odvolací súd sa preto najprv zaoberal napadnutým rozsudkom v tejto časti.

31. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa súd prvej inštancie najprv zaoberal preskúmaním, či uzatvorená spotrebiteľská zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom dospel k záveru, že v nej absentuje špecifikácia splátok uvedená v § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a tiež, že je v nej nesprávne uvedená hodnota RPMN. Zároveň poukázal aj na odlišnosť vo výške úrokovej sadzby uvedenej v zmluve a úrokovej sadzby za obdobie 03/2018 pri úveroch na 1-5 rokov. Na základe uvedených skutočností, tak súd prvej inštancie konštatoval, že uzatvorená zmluva sa javí ako bezúročná a bez poplatkov. S uvedenými závermi súdu prvej inštancie sa však nie je možno stotožniť. V prvom rade je potrebné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení a o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia síce uviedol, že vychádzal z ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, avšak uvedené ustanovenie účinné v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. od 01.01.2018 do 30.04.2018, upravovalo podmienku špecifikácie splátok nie pod písm. k), ale pod písm. l) daného ustanovenia. Rovnako aj z bodu 16. odôvodnenia

vyplýva, že podmienka špecifikácie splátok tam nie je uvedená pod písm. l), ale pod písm. k). Z uvedeného sa tak nejaví, že by pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku došlo len ku chybe v písaní. Rovnako súd prvej inštancie v tomto smere neodôvodnil, na základe akých skutočností dospel k záveru, že táto podmienka (špecifikácia splátok) nebola podľa jeho názoru naplnená, a to aj s poukazom na názorový odklon od početných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v tomto smere. Súd prvej inštancie tak len stroho skonštatoval, že nedošlo k uvedeniu týchto údajov, ale bližšie zdôvodnenie uvedeného záveru a myšlienkového postupu súdu prvej inštancie v tomto smere absentuje. K naplneniu námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia sa rovnako možno prikloniť aj v prípade úrokovej sadzby, pretože súd prvej inštancie len poukázal na rozdiel jej výšky uvedenej v zmluve a jej výšky poskytovanej v období 03/2018 bankami, pričom neuviedol z akých zdrojov čerpal výšku úrokovej sadzby 10,36% poskytovanej bankami v období 03/2018 a rovnako ani neuviedol, aký záver v tomto smere prijal a ako uvedený rozdiel vyhodnotil. Rovnako aj v prípade výpočtu RPMN zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou, pretože uviedol výpočet RPMN podľa výsledkov nešpecifikovanej menovej kalkulačky a taktiež neuviedol aký význam a dopad má nesprávne uvedenie tohto údajov v zmluve.

32. Odvolací súd rovnako poukazuje na to, že v odôvodnení rozhodnutia síce súd prvej inštancie poukázal na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, pretože nebola individuálne dojednaná, avšak aj v tomto prípade absentuje bližšie a konkrétnejšie odôvodnenie, prečo uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy môže pre žalobkyňu ako spotrebiteľku znamenať riziko v smere preverenia, či zrážky zo mzdy sa vykonávajú v takej výške, v akej skutočne prináležia veriteľovi, alebo môžu byť vykonávané aj vo výške, na ktoré nemá právny nárok a to s poukazom na prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V takýchto prípadoch potom môže dochádzať k tomu, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bude zabezpečovať aj neexistujúcu pohľadávku (napr. ak po kontrole zmluvných podmienok sa dospeje ich neprijateľnosti, resp. k tomu že zmluva je bezúročná a bezpoplatková, pretože neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v dôsledku čoho je potom spotrebiteľ povinný vrátiť len istinu úveru). Z uvedených dôvodov bolo preto potrebné rozsudok vo výroku I. pre jeho nepreskúmateľnosť zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. Rovnako možno prisvedčiť aj odvolacím námietkam sporových strán vo vzťahu k výroku o trovách konania, keďže už len z tohto dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol ultra petitem došlo aj k nesprávnemu rozhodnutiu o trovách konania. Odvolací súd na tomto mieste ešte dodáva, že úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Vo vzťahu k § 257 C.s.p. je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie predstavuje výnimku pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré sa uplatňuje len výnimočne a súdu má slúžiť na to, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a odstrániť tak neprimeranú tvrdosť. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak okrem iného vyplýva, že došlo k aplikácii ust. § 257 C.s.p. bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania, pretože z odôvodnenia nevyplyva, že by v konaní boli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil rozsudok vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I. a IV. a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

35. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - opätovne posúdiť dôvody, pre ktoré môže byť uzatvorená zmluva postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, opätovne posúdiť uzatvorenú Dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodnúť

o trovách konania - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

36. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).